

ADVENT – PŘEVLEK PRO STRES A KŠEFT?!

Co je to vlastně advent? Na to lze odpovědět různě. Bez přemýšlení lze říci, že to vnímáme často jako nějaký převlek pro hektičnost, stres a kšeft, který je ozdoben levnými šablonami, na něž už stejně dávno nikdo nevěří. V mnohém to může být pravda, ale přesto to nevyjadřuje celou pravdu. Lze ovšem také zcela opačně říct, že advent je časem, v němž se uprostřed nevěřícího světa stává viditelným něco ze světla ztracené víry, jako bychom vnímali jeho odlesk. Hvězdy vidíme ještě dlouho poté, co vyhasly, protože jejich původní světlo je stále na cestě k nám. Také každé tajemství si často uchovává něco z tepla a naděje pro ty, kteří už nedokážou věřit. Proto lze také říci, že advent je časem, v němž se mobilizuje dobro, které už bylo skoro zapomenuto, probouzí se ochota myslet na druhé a dobro jim prokazovat.

Zázrak se nekonal

Francouzský spisovatel Julien Green vypráví, že v mládí, přestože si hověl v požiticích a odsuzoval církev, existovalo něco zvláštního: čas od času zašel do kostela s nepřiznanou touhou, aby se stal zázrak, který by jej rázem propustil na svobodu z jeho „vězení“. „Zázrak se nekonal,“ pokračuje Green ve své zprávě, „ale z dálky jsem vnímal jakousi zvláštní Přítomnost.“ To, co vypráví Julien Green o svém bouřlivém mládí, překvapivě připomíná zápas, kterému, jak se zdá, je vystavena naše doba. Projevuje se zde podoba moderního života, který nám na jedné straně připadá jako neodmyslitelný rys naší svobody, na druhé straně jej však chápeme jako otroctví, z něhož by nás měl vysvobodit nejlépe nějaký zázrak.

Bůh s námi jedná zcela lidsky

Ochota otevřít se tajemné Přítomnosti, pomalu ji přijímat, dovolit jí, aby do mě mohla pronikat, to je to, co se děje v adventu – první záblesky světla v ještě tolik temné noci. Až se nám podaří sestoupit z trůnu své namyšlenosti, stane se to, o čem v Bibli žalmista říká, že srdce se pozvedne, nabere výšku a skrytá Boží přítomnost začne pronikat hlouběji do našeho zmateného života.

Advent není žádný náhlý div či zázrak.

Bůh s námi jedná zcela lidsky,

krok za krokem nás vede a čeká na nás.

Dny adventu se podobají tichému klepání na naše nitra,

abychom se odvážili

hledat tajemnou Boží přítomnost,

která jediná může člověka opravdu osvobodit.

Jak jen toužím,

abys prožil advent.

Jak jen toužím u tebe bydlet,

žít důvěrně s tebou

a sdílet všechna tvá břemena.

Vždyť ti jdu vstříc

ve všech tvých přáních.

A přece jsem ti ještě nikdy

nesměl žádné splnit.

Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys prožil advent.

Jak jen toužím znovu se zrodit

ve tvém městě, tvé ulici,

ve tvém domě a ve tvém srdci.

Vždyť ti jdu vstříc

od věčnosti k věčnosti.

hledám jen tebe.

Já, tvůj Bůh.

RŮŽENEC – MODLITBA K BOHU S MARIÍ (POKRAČOVÁNÍ)

„Recitace růžence“, říká papež Jan Pavel II ve svém apoštolském listu *Rosarium Virginis Mariae*, „není nic jiného než kontempace Kristovy tváře spolu s Marií. Je nádherná, ve své jednoduchosti i hloubce. Na pozadí slov Zdravas Maria se před naším duchovním zrakem skutečně promítají hlavní příběhy ze života Ježíše Krista. V růžencových tajemstvích může naše srdce obsáhnout všechny skutečnosti života člověka. Stále hlubší pronikání do tajemství Vykupitele totiž působí, že všechno, co učinil a co je liturgií zpřítomňováno, bude opravdově přijato a bude utvářet lidskou existenci.“

V návaznosti na článek z minulého Poutníka bych vás ráda pozvala, abychom se společně zastavili u jednotlivých tajemství růžence a hledali „hloubku“, kterou v sobě skrývají. Také považuji za důležité neopomenout místa, kde se pak boží milost snoubí s naším jednáním v praktických situacích života. Dnes si v zamyšlení nad prvním tajemstvím radostného růžence připomeneme slova svatého otce Benedikta XVI.

Nejdříve se ale pozastavme nad výrazem „kontempace Kristovy tváře“. Co to vlastně znamená „kontemplovat“? Je to

něco jako „uchovávat v srdci a rozvažovat“, „nazírat tajemství skrze srdce, protože potom se otevře jejich nesmírné bohatství ...“. A co znamená „kontemplovat s Marií“? Připomenutím „minulých“ událostí z Mariina života, o kterých vypráví Bible, a která zpřítomňují dílo spásy, se spoluvytváří prostor pro „současné“ působení Boží milosti a otevírá nás onomu blahodárnému prostoru, kde nás Duch svatý vede k pronikání do tajemství života Krista. Tak se to kdysi uskutečňovalo u Panny Marie, tudíž ona nám může být nablízku jako člověk, který zažil na sobě hloubku působení Ducha svatého a naučil se „číst Krista“, poznávat jeho tajemství a chápat jeho poselství. /¹

Úvaha nad tajemstvím Zvěstování

Radostný růžec – pojďme se podívat, odkud přišla do srdce Panny Marie tak velká, z hloubky tryskající, nepopsatelná radost? Jak to vlastně bylo? Archanděl Gabriel přichází k Marii a přímo jí k radosti vyzývá slovy „*Raduj se, Marie (Lk 1,28)*“ a zve ji, aby zvolila k účasti na zázraku vtělení. Zároveň jí říká, odkud toto poselství přichází - „*Pán je s tebou (Lk 1,28)*“ a nabádá mladou nazaretskou dívku k důvěře. Nebeský posel chápe její smíšené pocity a ubezpečuje ji o tom, že je v láskyplné přítomnosti Hospodina. „*Neboj se, Maria (Lk 1,30)*“, vždyť v jeho přítomnosti není místo pro strach. Tam, kam přichází On, tam je každé zlo poraženo a tam triumfuje život a pokoj. Ano, radost, protože Boží láska má tuto moc, dokáže všechno obnovovat, léčit a naplňovat.

A tak – rozhodněme se i my pro účast a otevřeme se v důvěře, vždyť Bůh má tu moc proměňovat lidská srdce, která již sami o sobě jsou vrcholným dílem jeho lásky a ve kterých Duch svatý působí svou silou. Jsme zváni k radosti, protože, jak zdůrazňuje Benedikt XVI., „kam přichází Bůh, tam i poušť rozkvétá.“ /²

A kde se projevuje působení Boží lásky v našem životě?

aneb Malá životní zkušenost tentokrát o potížích s řemeslníky

„Jednou, po návratu z dovolené jsme zjistili, že v důsledku kapajícího umyvadla se nám vytopily dva pokoje. A tak, aby se vše spravilo a uvedlo do pořádku, musela jsem začít jednat nejdřív s pojišťovnou, pak s malíři a podlaháři. Snažila jsem se těmto řemeslníkům prokazovat lásku, jak nejlépe jsem uměla. Velmi často mi ale docházela trpělivost, protože byli dost nepolehliví. Někdy řekli, že přijdou, ale objevili se až ve tři odpoledne. A já na ně celý den čekala.“

Jednou, bylo to v polovině září, přišlo až pět malířů už v půl deváté ráno a pracovali celý den až do pěti. K mému velkému údivu přišli i příští den opět v půl deváté. Abych jim projevila svou vděčnost, dala jsem jim poukázku na pečená kuřata, dost na oběd pro všechny. Byli moc rádi.

Později mi ale jejich vedoucí řekl, že i když smlouva zněla na vymalování celého domu, mám zaplatit ještě navíc značnou částku za vymalování prádelny. Dostala jsem zlost, opravdu jsem byla vyvedena z míry, protože jsem se snažila jim prokazovat lásku a oni se mě pokusili využít. Modlila jsem se k Bohu, prosila za klid a moudrost, než jim odpovím. Vybavila se mi slova Lukášova evangelia: „Zajedte na hlubinu a spustte své sítě k lovu.“ A Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili, ale na tvé slovo spustím sítě.“ „A já pochopila, že Bůh mě žádá, abych je přijala takové, jací jsou a hledala láskyplné řešení, i když se zdá, že to nepomůže. Když jsem obnovila klid v srdci, byla jsem opět schopna mluvit s láskou. Řekla jsem malíři, že už nemám žádné další peníze, ale ráda si to vymaluji sama. Jen ho prosím, ať mi dá barvu a naučí mě, jak se to správně dělá. Řekla jsem to takovým způsobem, že to na něj zapůsobilo a on nakonec souhlasil, že vymaluje za původní cenu i prádelnu. Byla jsem ráda, že jsem se vyhnula posuzování a žasla jsem nad tím, že Boží inspirace, která mě díky modlitbě vedla k tomu, jak zůstat v lásce, je účinná.“ /³

Rádi bychom na tomto místě i v dalších číslech uveřejňovali i vaše zkušenosti s modlitbou a s modlitbou růžence. Prosím, nasbírejte odvahu a podělte se o ně s námi! Své příspěvky zašlete na emailovou adresu bernymacan@seznam.cz.

/1 volně podle apoštolského listu Jana Pavla II. *Rosarium Virginis Mariae*, r. 2002

/2 volně podle homilie „Kam přichází Bůh, poušť rozkvétá“, z 19. 10. 2008, <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=10297>

/3 zkušenost paní S. S., uveřejněná v časopisu *Nové Město* č. 4/2013

MOJE ZKUŠENOST S MOTLITBOU RŮŽENCE.

Naše prvorozená dcera se narodila s vrozenou vadou a to s refluxem ledvin. To znamená, že neměla dorostlou „záklonku“ mezi ledvinou a močovodem. Moč tím pádem kolovala v ledvině a způsobovala časté záněty. První měla ve třech měsících. Po různých vyšetřeních jsme se dozvěděli, že bude muset na plastickou operaci, aby jí tam tu „záklonku“ vytvořili. Po těchto informacích jsme se s tím smířili. Jelikož jsme s manželem věřící lidé, tak navštěvujeme různá poutní místa. Také jsme se dlouhou dobu společně modlili sv. Růžencem s prosbou za uzdravení naší dcery. Čas plynul dál a nás čekala další kontrola ve fakultní nemocnici v Hradci Králové.

Překvapením bylo, že u naší dcery neshledali žádný zdravotní problém, tudíž byla bez refluxu.

Sami lékaři nevěřili svým očím. Říkali nám: „Vždyť vaše dcera měla ze stupnice 1-5 (5 je nejhorší) problém na stupni 4,5! To není možné, je bez nálezu.“

Nemohli jsme tomu uvěřit! Jsme přesvědčeni o tom, že byla uzdravena „shůry“, protože síla sv. Růžence je veliká.

Na jedno poutní místo, které jsme navštěvovali nejčastěji, jsme nechali udělat tabulku s poděkováním za uzdravení.

K

DESATERO POKOJE JANA XXIII

Jen pro dnešek

se budu snažit prožít den, aniž bych chtěl vyřešit problém svého života najednou.

Jen pro dnešek

budu co nejpečlivěji dbát na své vystupování, abych se choval důstojně, nebudu nikoho kritizovat a už vůbec se nebudu snažit někoho korigovat nebo napravovat.... Jenom sám sebe.

Jen pro dnešek

budu šťasten v jistotě, že jsem stvořen pro štěstí.... Nejenom na onom, ale také na tomto světě.

Jen pro dnešek

se přizpůsobím okolnostem, aniž bych vyžadoval, aby se okolnosti přizpůsobily mým přáním.

Jen pro dnešek

věnuji deset minut času dobré četbě. Dobrá četba je pro život duše stejně nutná, jako je výživa nutná pro život těla.

Jen pro dnešek

vykonám dobrý skutek a nebudu o tom nikomu vyprávět

Jen pro dnešek

vykonám něco, do čeho se mi vůbec nechce. A kdybych se cítil uražen, dám si pozor, aby to nikdo nezpozoroval.

Jen pro dnešek

si připravím přesný program. Možná jej přesně nedodržím, ale určím si jej. A budu chránit před dvěma zly: před chvatem a nerozhodností.

Jen pro dnešek

budu pevně věřit, že dobrotivá Boží prozřetelnost se o mne stará, jako by mimo mne nebylo nikoho na světě. Budu tomu věřit, i kdyby okolnosti nasvědčovaly opaku.

Jen pro dnešek

nebudu mít strach. Obzvláště nebudu mít strach se radovat ze všeho, co je krásné a věřit v dobrotu. Je mi dáno po dobu dvanácti hodin vykonávat dobro; kdybych si měl myslet, že to mám konat po celý život, vzalo by mi to patrně odvahu.

Z knihy Johannes Haas: Žít pokojně.

AHOJ DĚTI!

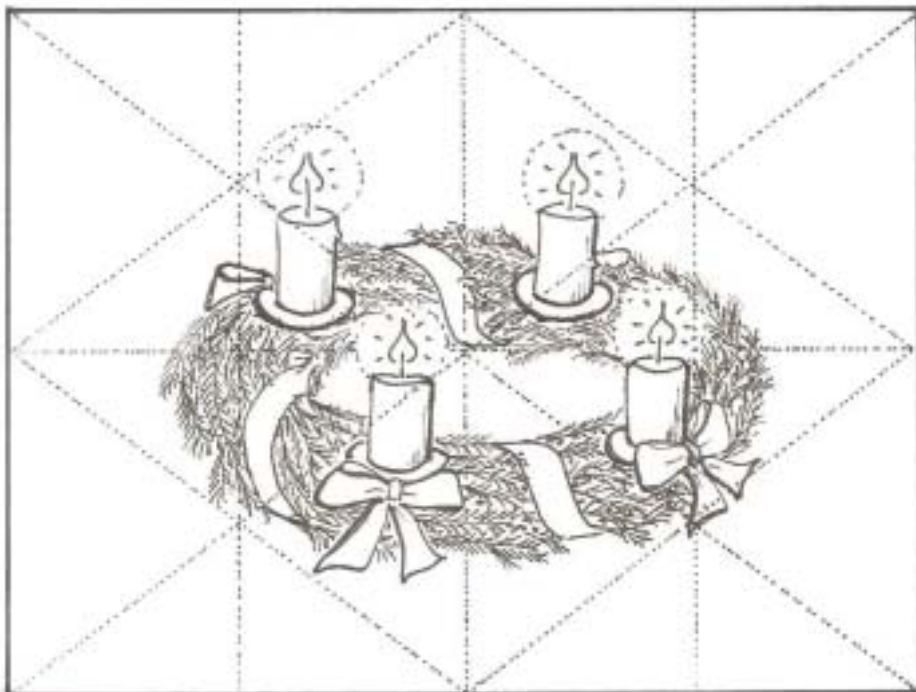
První adventní neděle je tu, na věnci září první svíčka a začíná to krásné „těšení se“ na Vánoce. Zvláště vy - děti to umíte opravdu dobře a můžete být dospělým dobrým příkladem. Těšit se na něco je velmi příjemné, je to takový krásný prostor, kam se vejdu všechny naše představy o tom, jaké by to či ono, na co se těšíme, mohlo být. Mnohdy se stane, že naše očekávání něco pokazí a pak jsme z toho smutní. Ale jindy zase předmět naší naděje naprosto předčí všechna očekávání. Kdo se těší, už

jakoby prožíval tu opravdovou radost.

Takže si popřejme požehnaný advent, abychom tu dobu přípravy na slavnost narození Ježíška prožili skutečně radostně.

Na obrázku máte adventní věnec pod takovou zvláštní sítí čar, které obrázek rozdělují na 24 polí. Každý den si vybarvíte jeden libovolný trojúhelníček a nezapomeňte hlavně na to, že máte dělat svému okolí radost – rodičům, sourozencům, kamarádům. Barvy si volte podle vlastního pocitu, jak se vám to ten den dařilo. Protože letošní advent má dnů 25, tak na Štědrý den, kdy už bude jistě celý obrázek pěkně vybarvený, mu ještě udělejte krásný rámeček.

(Otazníček)

Pro starší:

Možná neuškodí připomenout, že název advent má svůj původ v latinském slově *adventus* – příchod. To už samo o sobě vypovídá o obsahu adventu. Důležité je to, že adventní dobu můžeme vnímat dvěma způsoby. Je to doba přípravy na Vánoce, kdy slavíme narození Pána Ježíše, tedy jeho první příchod k nám - lidem. Zároveň je advent také doba, kdy se více zamýšlíme nad druhým příchodem Krista na zem – až skončí věky.

K tomu zaznívají výzvy k našemu obrácení, pokání, zbavení se hříčů. Pokud na ně odpovíme, prožijeme radost z velkého obdarování Bohem, který nám dal svého Syna, ale také radost z toho, že i my můžeme obdarovávat své bližní.

Slovo *adventus* nám poslouží při řešení sudoku, kde místo 9 číslic budete doplňovat jednotlivá písmena tohoto slova, aby se nám více připomínala doba, kterou prožíváme. Na 9. místě je záměrně smajlík, který tady symbolizuje radost. Sudoku není obtížné. Přeji požehnaný advent.

(EJ)

Řešení z minulého poutníka:

9 odlišností z obrázků: 1. plamen svíčky, 2. 3 vlasy na temeni hlavy, 3. proužek na levém rukávu, 4. podpatky na chlapcově levé botě, 5. vybarvená bambule na čepici, 6. kapsa na dívčině bundě, 7. 2 čárky na váze, 8. 2 čárky na kalhotách chlapce, 9. tkanička na dívčině bundě.

Doplnění slov k číslům:

1 Bůh, 2 části Bible, 3 Božské osoby, 4 evangelia, 5 chlebů a dvě ryby, 6 džbánů na vodu, 7 egyptských ran, 8 blahoslavenství, 10 Božích přikázání, 12 apoštolů, 14 pokolení v rodokmenu, 30 stříbrných, 40 dnů na poušti, 77x odpustit bližnímu, 99 spravedlivých, 100 ovcí.

SVATÍ VŠEDNÍCH DNÍ

Katolický kalendář nám každý den oznamuje jména známého i neznámého světce, někdy i více světců, ke kterým se ten den můžeme obracet a s nimi spolupracovat. Červenec je měsíc plný jmen známých světců – například sv. Tomáše, Prokopa, Cyrila a Metoděje, Marie Goretti, Magdalény, Brigity, rodičů P. Marie... Ale jsou tam i mně neznámí. Jedním z nich byl do nedávna i sv. Šarbel. Dozvěděla jsem se o něm v článku z časopisu *Milujte se*. Ráda bych se s vámi o něj podělila, a tak ho příkládám.

B. M.

SVATÝ POUSTEVNÍK Z LIBANONU

Bůh vybírá jisté lidi, aby mimořádným způsobem připomenul světu Boží existenci, Boží všemocnou lásku a nekonečné milosrdenství. Svatý Charbel Makhlouf (Šarbel Machlúf) je jeden z nejznámějších svatých na Středním východě. Burcuje víru a všeobecnou úctu mimořádnými zázraky a znameními způsobenými silou své přímluvy.

Dětství

Narodil se 8. dubna 1828 jako páté dítě nemajetných rodičů Antuna a Brigidy Makhloufových, kteří žili v malém městečku na kopci Bekaa Kafra 140 km severně od Bejrútu. Při křtu dostal jméno Josef. Jeho rodiče byli katolíci maronitského ritu. Jejich děti vyrůstaly v radostné atmosféře lásky, která pramenila z živé denní modlitby a tvrdé práce na poli. V té době byl Libanon pod vládou Osmanské říše. Když byly Josefovi tři roky, zemřel mu otec. Josefova matka se rozhodla, že se znovu provdá, aby dětem umožnila péči a vzdělání. Vzala si za manžela poutivého a zbožného jáhna jménem Ibrahim.

Volání k řeholnímu životu

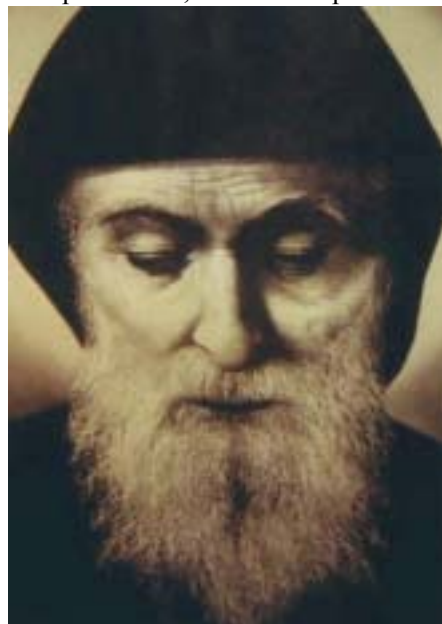
Ve čtrnácti letech Josef pocítil první náznaky volání k mnišskému povolání. Avšak teprve v roce 1851 se rozhodl vstoupit do kláštera v Maifuku, ve kterém potom prožil první rok svého noviciátu. Ve druhém roce novic Josef přešel do kláštera v Annayi, kde 1. listopadu 1853 složil první sliby a přijal jméno Charbel po starokřesťanském mučedníkovi, který byl v roce 107 našeho letopočtu zabit v Antiochii. Dokončil svá teologická studia a 23. června 1859 byl vysvěcen na kněze.

Vyvrážďování křesťanů

Jako mladý kněz se v roce 1860 stal svědkem hrozného masakru, kdy muslimové a členové drúzské sekty zabili přes dvacet tisíc křesťanů. Muslimské hordy vraždily rodiny křesťanů bez slitování, loupily a vypalovaly kostely, kláštery, statky a domy. Stovky uprchlíků, hladových, zraněných a zděšených z toho, co se stalo, a ještě mohlo stát, hledalo útočiště v klášteře v Annayi. Otec Charbel uprchlíkům poskytl veškerou pomoc – stále se modlil, postil, činil pokání a nabídl Bohu sám sebe jako oběť za vykoupení z utrpení a prosil Ježíše o slitování nad postiženými i útočníky.

Hmatatelné zpřítomnění Boží lásky

Když někdo, kdo je úplně oddán Bohu, prosí, zpřítomní ve světě Boží všemohoucí lásku. Je to pak Kristus sám, kdo mluví skrze něho, poráží ďábla dobrotou, lež pravdou a nenávisť láskou. Na světě neexistují účinnější prostředky boje proti zlu. Takovým způsobem otec Charbel bojoval proti zlu, protože věděl, že nejjistější cesta, jak je možné změnit svět k lepšímu, je změnit sám sebe, stát se svatým ve spojení s Bohem. To byl hlavní cíl jeho života v klášteře. Pouze ti, kdo oddaně touží po svatosti, učiní svět lepším.

Odchod do samoty

15. února 1875, po mnoha letech v klášteře v Annayi, otec Charbel obdržel povolení k odchodu do poustevny svatých Petra a Pavla, kde se spojil s Kristem modlitbami, manuální prací, přísným sebeovládáním a postem. Malá a odlehlá poustevna, ve které žili pouze tři mniši, se nacházela v nadmořské výšce 1350 metrů. Charbelova cela měla pouze šest metrů čtverečních. Pod hábitem stále nosil žíněnou košili a spal jen několik hodin denně. Jedl velice málo, pouze jednou za den. Maso nejedl vůbec. Eucharistie byla ústředním bodem jeho života. Dříve než přistoupil ke slavení mše svaté v kapli poustevny, vždy se na ni nejprve dlouho připravoval. Pak zůstával ještě další dvě hodiny v díkůvdání. Denně adoroval před Nejsvětější svátostí. Také každý den četl a rozjímal Písmo Svaté. Pracoval a bez ustání se modlil. Tímto způsobem se odevzdával Bohu, aby Bůh mohl očistit jeho srdce a osvobodit ho od zlých sklonnů a egoismu.

Různost cest ke svatosti

Spolubratři považovali Charbela za svatého již během jeho života, protože věděli, jak hrdinně následuje Krista. Pouze určití lidé jsou povoláni k životu tak přísnému, jaký vedl Charbel, ale Kristus volá ke svatosti každého z nás. Smysl pozemského žití je růst v lásce, abychom dosáhli nebe. To znamená milovat tak, jak Kristus miluje nás, a uskutečňovat v každodenním životě Jeho největší příkázání: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás“ (Jan 15,12).

Zázračná záchrana úrody

Otec Charbel byl tak úzce spojen s Kristem, že mohl vyzařovat radost a čistou lásku ke každému, koho potkal, a proto Ježíš mohl skrze něj učinit mnoho zázraků a znamení. Jeden z četných zázraků, připisovaný tomuto libanonskému mnichu, se udál v roce 1885 a týkal se chudých vesničanů, kteří bydleli v blízkosti kláštera Annaya. Obrovské mračno kobylek přiletělo na pole a začalo ničit úrodu. Pro lidi to byla velká pohroma, která hrozila velkým hladem. Představený kláštera požádal otce Charbela, ať se okamžitě vydá na pole, aby se tam modlil, žehnal je a kropil svčenenou vodou. Kobylky zmizely z každého pole, které mnich požehnal, a úroda byla nakonec zachráněna.

Uzdravuje na těle i na duchu

V roce 1873 otec představený poslal otce Charbela do paláce prince Rašida Bejk Al-Choury, aby se modlil za princova syna Nagiba, který onemocněl tyfem. Lékaři chlapci dávali už jen velmi malou naději. Otec Charbel pozvedl svatý kříž nad hochem a požehnal ho svčenenou vodou. O chvíli později se Nagib uzdravil, k veliké radosti všech přítomných. Když později princův syn dokončil lékařská studia, pak se stal jedním z nejznámějších lékařů v Libanonu. V malém městě Ehme žil duševně postižený člověk, který byl velkým nebezpečím pro sebe i pro jiné. Několik mužů ho s velkými obtížemi přivedlo do kláštera Annaya, ale nedokázali ho už dovést do kostela, protože disponoval nadlidskou silou. Objevil se otec Charbel a požádal ho, aby šel s ním a poklekl před svatostánkem. Muž se sklonil a učinil tak, jak mu mnich řekl. Po modlitbě, v souladu s východním obyčejem, četl otec Charbel postiženému z Evangelia. Pak se stal zázrak. Muž byl uzdraven. Později se oženil, měl početnou rodinu

a přestěhoval se do Spojených států. I tam se stalo mnoho zázraků ve spojení s otcem Charbelem, ale většinou až po jeho smrti.

Smrt v kapli

Otec Charbel zemřel na Štědrý večer roku 1898 během adorace před Nejsvětější Svátostí. Jeho spolubratři ho našli na podlaze kaple. Když umývali tělo, objevilo se velké světlo ze svatostánku. Mniši to považovali za viditelné znamení nebe. Venku silně sněžilo a vál ostrý vítr. Všechny cesty k poustevně byly zaváté sněhem a nikdo z kláštera nemohl nejbližší vesničany informovat o jeho smrti. Ale stala se zvláštní věc. Přesně ten den lidé v okolí vnitřně poznali, že otec Charbel byl povolán do nebe. Mladí muži se vydali s lopatami odklízet sníh, aby se dostali do poustevny a donesli tělo do kláštera Annaya. Představený kláštera napsal: „Ztratili jsme jasnou hvězdu, která ochraňovala náš řád, Církev a všechny Libanonce svou svatostí. Modleme se, aby Bůh učinil Charbela naším patronem, který nad námi bude dohlížet a bdít a bude průvodcem temnotami pozemského života.“ Tajemná záře, vůně, tekutina... Na svátek Narození Páně byl otec Charbel uložen k odpočinku do společné hrobky v klášteře. Následující noci se nad celým údolím rozlila záhadná jasná záře a trvala po čtyřicet pět nocí. Událost vyvolala velký rozruch v celém kraji. Tisíce křesťanů i muslimů přicházelo k hrobu, aby viděly tento mimořádný jev. S cílem získat z ostatků otce Charbela alespoň kousek oblečení nebo pramenů vlasů jako relikvie, začali kopat v místě hrobu. Kvůli bezpečnosti se maronitský patriarcha rozhodl přenést Charbelovo tělo do kláštera. Hrob byl otevřen za přítomnosti lékaře a dalších oficiálních svědků. Exhumované mnichovo tělo bylo neporušené i přes to, že bylo přikryto mokrou zemí. Odborníci ho podrobili lékařským testům, které potvrdily, že tkáň nejeví žádné známky rozkladu, a že tělo navíc vydává úžasnou vůni a uvolňuje tekutinu neznámého původu. Dodnes tato tekutina bez ustání vychází ze světcova těla jako znamení Kristovy uzdravující síly. Tělo otce Charbela bylo umyto, oblečeno do nových šatů a uloženo v otevřené rakvi v jedné místnosti kláštera, která není přístupná veřejnosti. Kvůli neustálému prosakování tekutiny z těla museli mniši vyměňovat roucha zesnulému poustevníkovi každé dva týdny.

Nevysvětlitelná záhada

24. června 1927 bylo Charbelovo tělo uloženo do kovové rakve a přeneseno do mramorové hrobky v klášterním kostele. V roce 1950 začala prosakovat záhadná tekutina z hrobky. Maronitský patriarcha nechal tělo exhumovat. Bylo vystaveno v přítomnosti členů lékařské komise, představitelů církve a úředníků města. Jejich očím se naskytl mimořádný pohled. Tělo svatého Charbela bylo neporušené jako v okamžiku smrti. Tajemná tekutina, kterou stále ronilo tělo světce, zkorodovala kovovou rakev, a našla si dokonce cestu mramorem hrobky. Tělo bylo opět umyto a oblečeno a vystaveno veřejnosti po několik dní, uloženo do nové rakve a pochováno do hrobky zevnitř vybetonované. Toho roku byl zaznamenán rekordní počet zázračných uzdravení a obrácení v Annayi. Klášter se stal poutním místem nejen pro křesťany, ale i pro muslimy, i pro lidi jiných vyznání. Další exhumace se konala 7. srpna 1952, tentokrát za přítomnosti patriarchy syrsko-katolické církve, biskupů, pěti profesorů medicíny, ministra zdravotnictví a dalších pozorovatelů. Ostatky poustevníka byly neporušené a zatopené neustále prosakující tekutinou. Svatý Charbel byl opět vystaven veřejnosti od 7. do 25. srpna toho roku. Bylo učiněno mnoho pokusů zastavit prosakování tekutiny, mimo jiné vyjmutím žaludku a střev, ale bez výsledku. Lidská věda nemůže zastavit sílu Božího počínání na těle svatého poutníka.

Stanovisko lékařů

Renomovaný libanonský profesor medicíny Georgio Sciukrallah 34krát pečlivě zkoumal tělo v průběhu sedmnácti let. Takto shrnul svá mnohaletá pozorování: „Kdykoli jsem zkoumal tělo svatého Charbela, vždy jsem ho ke svému údivu shledal nedotčené, bez jakékoli známky rozkladu a poddajné a vláčné, jako kdyby ho právě v tom okamžiku zastihla smrt. Nejvíce mne však udivilo neustálé vylučování tekutiny celým tělem. Tuto skutečnost jsem na svých cestách konzultoval s profesory medicíny jak v Bejrútu, tak v různých městech v Evropě, ale nikdo nebyl schopen objasnit tento jev. Tento úkaz je skutečně jedinečný v celé historii. Kdyby tělo vylučovalo pouze tři gramy tekutiny denně (ve skutečnosti je to však mnohem více), pak během 66 let by celková váha tekutiny činila 72 kg, což je o dost více než váha samotného

těla. Z vědeckého hlediska nenabízí tato skutečnost žádné vysvětlení, protože lidské tělo obsahuje přibližně pět litrů krve a jiných tělních tekutin. Na základě svého dosavadního zkoumání potvrzují, že tělo je ve stavu perfektní zachovalosti, neustále produkující záhadnou tekutinu, což připisují zásahu samotného Boha.“

Neuvěřitelná fotografie

Svatého Charbela za jeho života nikdo nefotografoval, a ani nikdo nenamaloval jeho portrét. Přesto existuje světcova fotografie... K mimořádné události došlo 8. května 1950. Několik maronitských misionářů a jejich žáků se fotografovalo před hrobkou svatého Charbela. Po vyvolání fotografie zjistili, že na ní je ještě jedna neznámá postava – postava mnicha – stojící mezi nimi. Starší mniši, kteří znali otce Charbela, ho na této fotografii poznali. Je na ní zachycen tak, jak vypadal v posledních letech svého života. Odborníci vyloučili jakýkoliv podvod. Tato fotografie sloužila jako předloha pro zhotovení většiny obrazů svatého poustevníka, včetně těch, které byly vystaveny na Náměstí svatého Petra v Římě během jeho blahořečení a svatořečení.

Svatořečení

Charbel Makhlof byl papežem Pavlem VI. prohlášen za blahoslaveného dne 5. prosince 1965. Svatořečen byl tímž papežem 9. října 1977. Zástupy poutníků nepřestávají navštěvovat poustevníkův hrob, který se nachází v maronitském klášteře v Annayi, kde mnozí byli zázračně uzdraveni na těle i na duchu. Příkladem svého života a neustálou přimlouvou u Boha nás svatý Charbel vyzývá, abychom usilovali o věčné štěstí v nebi – denně, odvážně a nekompromisně. Do nebe vede pouze jedna cesta – ta, na kterou nás zve Ježíš: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho“ (Mk 8,34–35).

Podle příkladu svatého Charbela se nebojme jít cestou pokory, sebezapření a odpírání hříchu. Staňme se jedno s Kristem – zdrojem Lásky – neustálou modlitbou, přijetím svátosti pokání a svatého přijímání a obětavou láskou k bližnímu.

P. Mieczysław Piotrowski TChr
(pokračování příště)

Společenská kronika

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

ve Verměřovicích	8. 11. 2014	Adriana Feltlová	z Verměřovic
ve Verměřovicích	15. 11. 2014	Natálie Elisabeth Dušková	z Verměřovic
ve Verměřovicích	15. 11. 2014	Jan Dominik Sertič	z Verměřovic

Rodičům pokřtěných dětí blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

otec Josef

Kulturní kalendář

Pá 6. 12. – 19.30 hod	Derniéra divadelní hry Limonádový Joe Orlovna v Dolní Čermné
Po 15. 12. – 17.00 hod.	Vánoční koncert žáků ZUŠ Lanškroun Orlovna v Dolní Čermné

Lektorská služba

Prosinec 2014			
Ne 7. 12.	2. neděle adventní	7.30	Marešovi 409
		10.30	Macháčkovi 55
Ne 14. 12.	3. neděle adventní	7.30	Řehákovi 283
		10.30	Marešovi 271
Ne 21. 12.	4. neděle adventní	7.30	Marešovi 409
		10.30	Klekarovi 292
Čt 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10.30	Motlovi 11
Pá 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7.30	Dvořákovi 406
		10.30	Jansovi 7
Ne 28. 12.	Svátek sv. Rodiny	7.30	p. Filáček 332
		10.30	Adamcovi 18

Leden 2015			
Čt 1. 1.	Nový rok, Slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	Kunertovi 125
		10.30	p. Krátký 73
Ne 4. 1.	2. neděle po Narození Páně	7.30	Venclovi 288
		10.30	Filipovi 67
Ne 11. 1.	Svátek křtu Páně	7.30	Kunertovi 12
		10.30	Vránovi 18
Ne 18. 1.	2. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
		10.30	Hejlovi 232
Ne 25. 1.	3. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 300

Návštěva starších a nemocných farníků:

Ve středu 3. 12. ve Verměřovicích a v Petrovicích, ve čtvrtek 4. 12. a v pátek 5. 12. v Dolní Čermné.

Dvě adventní pozvání:

Milé sestry a bratři, všechny Vás srdečně zvú na **Adventní duchovní obnovu v sobotu 6. prosince 2014**. Obnovu zahájíme při mši svaté v 8 hodin v kostele v Dolní Čermné. Dále bude následovat blok přednášek v Orlovně a na zakončení dopoledního programu se sejdeme opět v kostele při společné adoraci. Duchovní obnovu povede P. Jan Paseka z Chrasti u Chrudimi.

V sobotu 13. prosince 2014, ráno v 6:45 hodin zvú všechny děti, rodiče a všechny farníky na **rorátní mši svatou** v kostele v Dolní Čermné. Tato mše svatá bude zaměřená pro děti a zpěvem a hudbou ji doprovodí naše dětská schola. Kostel bude osvětlen pouze světlem svící, proto si vezměte malí i velcí svoji lampičku nebo svíci. Po mši svaté se všichni setkáme u společné snídaně na faře. Pro děti bude připraven adventní program.

Těším se na vás!

otec Josef

Příležitost ke svátosti smíření:

Dolní Čermná	Středa 3. 12.	15:00 – 17:00 h.	P.Ján Kubis
		17:00 – 17:55 h.	
Verměřovice	Čtvrtek 4. 12.	16:30 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	Pátek 5. 12.	17:00 – 18:55 h.	
	Ostatní dny	30 minut přede mši svatou	
Petrovice	Sobota 13. 12.	po mši svaté (17:00 h.)	

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. NEDĚLE ADVENTNÍ
30. listopadu 2014
49. a 50. týden / 2014

BOHOSLUŽBY A AKCE:

Pondělí – 1. prosince	po 1. neděli adventní		
Úterý – 2. prosince	po 1. neděli adventní	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl
Středa – 3. prosince	Sv. Františka Xaverského, kněze	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Metoděje Podlezla, manželku a celý rod
Čtvrtek – 4. prosince	po 1. neděli adventní	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé členy živého růžence
		18:00	mše sv. ve Verměřovicích - na úmysl dárce
Pátek – 5. prosince	po 1. neděli adventní; První pátek v měsíci	17:00 19:00	výstav <i>Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné, po mši sv. společná adorace - za Olgu Vávrovou, manžela, rodiče a živé a zemřelé z rodiny Vávrovy, Jansovy, Helekalovy a Vaňousovy
Sobota – 6. prosince	Sv. Mikuláše, biskupa Adventní duchovní obnova	8:00 17:00	mše sv. v Dolní Čermné - za požehnání pro duchovní obnovu farnosti dopolední blok přednášek v Orlovně mše sv. ve Verměřovicích - za všechny živé a zemřelé z rodiny Syků
NEDĚLE 7. prosince	2. NEDĚLE ADVENTNÍ	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Lenochovu a Bednářovu mše sv. v Petrovicích - za Jana Barboru Markovy mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
Pondělí – 8. prosince	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce - doporučený svátek
Úterý – 9. prosince	po 2. neděli adventní		Mše svatá dnes nebude.
Středa – 10. prosince	po 2. neděli adventní	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za zemřelé z rodiny Jansovy, Mifkovy a Výprachtických
Čtvrtek – 11. prosince	po 2. neděli adventní	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Milušku Náglovou a Marii Mikulovou, jejich manžely, rodiče a sourozence a živé a zemřelé z rodiny Náglovy a Mikulovy <i>jednání Pastorační rady farnosti</i>
Pátek – 12. prosince	Panny Marie Guadalupské	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za zemřelé z rodiny Motlovy
Sobota – 13. prosince	Sv. Lucie, panny a mučednice	6:45 7:30 17:00	rorátní mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce společná snídaneň na faře a tvořivé dopoledne pro děti mše sv. v Petrovicích - za Miroslava a Rudu Vondrovou a Pavla Filipa
NEDĚLE 14. prosince	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za 50 roků životu s prosbou o další pomoc a ochranu mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Kratochvílovu a rodinu Betlachovu a rodinu Rýznarovu

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v sobotu 13.12. 2014 v 6:45 hodin v kostele v Dolní Čermné.

☼ Jonáš chtěl vidět zkázu Ninive. Co si za tím účelem postavil a co na to Hospodin? (Jon 4,1-11)

POUTNÍK, PROSINEC 2014

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 7. prosince 2014, Poutník vyjde 21. prosince 2014

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová
Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.